

Első ottalvós kiruccanásunk: Szerencs-Monok-Boldogkőváralja

Első elutazós hétvégénket ebéd után Szerencsen kezdtük, ott pedig a Csokigyárban. Két ember fogadott minket és 2,5 órás előadást tartottak nekünk a csoki gyártásának történetéről, nevééről, összetevőiről, és még sok-sok más információt is hallottunk. De, volt ám a programnak érdekesebb része is. Elkészítettük az első

csokinkat, amit magunknak díszítettünk és egy pár óra elteltével akár meg is kóstolhattuk, vagy szépen becsomagolva, hazavihettük ajándékba, aki akarta.

A hosszú előadás közben csokikóstolást is tartottak, körülbelül 6 fajta csokit küldtek körbe, kézről kézre tálcákon, mi pedig jóízűen majszoltuk, miközben össze is tudtuk hasonlítani őket. A csokimanufaktúra

után a vacsora következett egy nagyon hangulatos pizzériában, ahol egy jó nagy adag gyrostát kaptunk mindenki. Jólakottan megindultunk a szálláshoz. A szállás a helyi középiskolának a kollégiuma

volt, igazi luxusszállás volt, 3 ágyas, zuhanyzós szobákkal, csodaszép

környezetben és teljesen felújítva.

Sajnos csak egy éjszakát voltunk és már reggel indultunk a másik programra, de előtte

megreggeliztünk egy igen hangulatos pékségben. Ezután a Szerencsi Rákóczi várba látogattunk, ahol a Zempléni

Múzeumban, a világ legnagyobb képeslapgyűjteménye fogadott minket, illetve egy

képeslapkészítő szelfigép hatalmas sikert aratott, ahogy azt felfedezte az osztály, alig lehetett kiobbantani minket a múzeumból.

Monokra érve megebédeltünk a helyi óvodának az ebédlőjében, ahol olyan finom menüt és olyan hatalmas adagokat

adtak, hogy talán még sehol sem kaptunk hasonlót. A kiadós ebéd után a kastélyt néztük meg, megtudtuk, hogy annak idején ez egy általános iskola volt. Meglátogattuk Kossuth Lajos szülőházát is, sokat hallottunk

Kossuth Lajos életéről, munkásságáról, családi hátteréről. Majd az előadás végén, - az előadó hölgy kérésére - Zita tanárnő vezetésével elénekeltük a Kossuth Lajos azt üzente című dalt.

Utunk – illetve buszunk – Boldogkőváraljára vitt minket tovább. A

vár és egész környezete gyönyörű hely, főleg a kilátás onnan. Az ottani kedvenc programunk egy egyórás lovagi torna volt, de inkább komikusan előadva, tele jobbnál jobb poénokkal és a közönség, valamint egy kisfiú bevonásával, akinek a végén nagy sikere lett.

Innen már az utunk hazafelé vezetett, de még a végére maradt egy frissítő program, mert a buszunk

nem tudott fönt, a vár parkolójában parkolni, így a vártól le kellett sétálnunk hozzá, amit senki nem bánt, sőt, szinte mindenkinek kifejezett jólesett, hiszen így végig tudtuk sétálva beszélgetni az utat odáig. Hazaérve már

csak a vacsora volt hátra és a takarodó.

Rengeteg emléket szereztünk. Ez is egy felejthetetlen hétvége volt az egész osztállyal és tanárainkkal.

Szűcs Csaba és Szabó Domán Botond
9T/Ajtp